

Structuurvoorstel voor het Platform Arnhem Mondiaal (bijdrage aan de beleidsdiscussie 2015)

Met zijn huidige, klassieke structuur loopt het Platform Arnhem Mondiaal tegen zijn grenzen aan. Die structuur (verenigingsverband, dagelijks bestuur, leden bestaande uit vertegenwoordig(st)ers van tot het Platform toegelaten vredes- en ontwikkelingsorganisaties) heeft een kwart eeuw goed gefunctioneerd. Andere, mobiele organisatievormen hebben in onze informatiemaatschappij de laatste jaren echter de overhand gekregen. De jongere generaties worden aangetrokken door de snelheid, het gemak en de trendy wereld van de ‘social media’ en weten daar goed en efficiënt mee om te gaan. Beter en efficiënter dan de organisaties die middels de klassieke organisatievormen aan de weg proberen te timmeren.

Dat laatste is misschien wel de belangrijkste reden waarom het Platform – en zijn lidorganisaties – de afgelopen jaren nauwelijks of geen aanwas van jongeren meer te zien hebben gegeven, ondanks de moeite die daarvoor is gedaan.

Deze ontwikkeling beperkt zich ook niet tot het vredes- en ontwikkelingswerk, ook organisaties in andere maatschappelijke sectoren (welzijn, sport, kerken) kennen deze ontwikkeling en zien zich gedwongen tot het maken van keuzes in hun organisatievorm. Ook is dit niet slechts een lokale, zelfs geen nationale ontwikkeling, maar valt deze tendens in heel West-Europa te constateren. Zoals in het verleden de technische uitvinding van het wiel, de stoommachine, het elektrisch licht, het vliegtuig, de telefoon en de computer ook op maatschappelijk vlak voor een revolutie zorgden, zo zorgen nu de ‘social media’ – wereldwijd – voor een enorme versnelling van maatschappelijke processen.

Dat het Platform zich van deze ontwikkeling bewust is en dit jaar middels een serie beleidsdiscussies naar andere wegen zoekt, valt alleen maar toe te juichen. Willen de leden aan de oorspronkelijke doelstelling vasthouden (het bewerkstelligen van een – liefst door de gemeente gesteund – bewustwordingsproces onder de Arnhemse bevolking op het gebied van vrede, internationale samenwerking, mensenrechten en duurzame ontwikkeling), dan volstaat de klassieke organisatievorm niet meer. Al was het alleen maar vanwege het feit dat van de huidige vertegenwoordigers niet dezelfde inzet meer verwacht kan worden als tien, twintig jaar terug. Er zal dus een organisatievorm ontwikkeld moeten worden die recht doet aan deze constatering waarbij tegelijkertijd genoemde doelstelling (het bewerkstelligen van dat bewustwordingsproces) intact blijft.

De door EVS EcoVrede voorgestelde werkwijze waarbij het Platform samen met andere maatschappelijke organisaties in Arnhem opgaat in een stedelijke netwerkstructuur om zodoende breder en met meer succes te kunnen opereren dan in een te klein en te traag geworden samenwerkingsverband als het Platform, lijkt op instemming van de Platformleden te kunnen rekenen.

Wil dit netwerk echter een kans van slagen hebben, dan zal ook hier de vraag naar manieren van verjonging beantwoord moeten worden. Breder opereren houdt immers niet vanzelfsprekend in dat er ook efficiënter gewerkt zal worden. Vaker en met meer mensen achter een kraam staan bijvoorbeeld houdt niet automatisch in dat er dan ook meer mensen worden bereikt.

Hoe dan ook zal het Platform als organisatie flexibeler moeten worden om in een dergelijk netwerk goed te kunnen functioneren. Leden zullen binnen het netwerk het Platform moeten vertegenwoordigen en pas op de tweede plaats hun lidorganisatie. Ook zal een dagelijks bestuur zich om louter praktische redenen moeten terugbrengen tot bijvoorbeeld een secretariële en een financiële functie om snelle besluitvorming

[Geef tekst op]

niet in de weg te staan. Een voorzittersfunctie is om dezelfde reden niet langer noodzakelijk: besluitvorming vindt plaats binnen het netwerk op deelonderwerpen met wisselende deelname vanuit de aangesloten organisaties. Het Platform zou slechts op gezette tijden bijeen kunnen komen om thema's op de vier terreinen waarop het Platform vanuit zijn oorspronkelijke doelstelling actief is, te bespreken.

Deze optie roept ook de vraag op in hoeverre vastgehouden moet worden aan de service die met name vanuit Doca aan het Platform wordt geboden: het notuleren van vergaderingen (feitelijk een roulerende taak maar in de praktijk een vaak door Doca uitgevoerde taak), het samenstellen van de maandelijkse Info Arnhem Mondiaal, het jaarlijks opstellen van het Platform- en Millenniumarchief en het regelmatig actualiseren van de website van het Platform.

Het schrijven aan het Platformboek zou met 25 jaar (1978-2003) afgerond kunnen worden in plaats van nog twaalf jaar (tot en met 2015 of nog langer) te boekstaven.

Deze optie laat overigens de adviesfunctie die het Platform richting gemeente Arnhem heeft, intact. Ook al richt de inzet van het netwerk zich niet in eerste instantie tot het gemeentebestuur maar tot de lokale bevolking, dan nog kan het de moeite waard blijven om de gemeente op gezette tijden te informeren en te adviseren over zaken die het vredes- en ontwikkelingswerk in Arnhem betreffen. Overigens – gezien de praktijk van voorbije jaren – zonder daar meteen al te hoge verwachtingen voor wat betreft de gemeentelijke respons bij te hebben. De jaarlijkse subsidie en de vergaderfaciliteiten zouden niet alleen het Platform maar het netwerk als geheel ten goede kunnen komen zolang de inzet op de vier beleidsterreinen er maar mee ondersteund blijft.

Arnhem, 7 september 2015
Ed Bruinvis